



עמ"ת 12797/12/22 - מוחמד עותמאן נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תאריך: 12 דצמבר 2022

בפני כב' השופט עמית כהן

עמ"ת 12797-12-22 עותמאן(עציר) נ' מדינת ישראל

העורר מוחמד עותמאן

ע"י עו"ד נסאר מוסטפא

נגד

מדינת ישראל

המשיבה

ע"י עו"ד שמעון שימן

החלטה

ערר על החלטת בית משפט שלום לתעבורה בבאר שבע (כב' השופטת אושרת חנה בר) במ"ת 2175-10-22 מיום 28.11.22, בה הורה על מעצרו של העורר עד לתום ההליכים.

רקע

1. נגד העורר, אשר הינו בלתי מורשה לנהיגה ומעולם לא הוציא רישיון נהיגה, הוגש כתב אישום המייחס לו כי ב-09.10.22 הוא נהג ברכב במתחם המלונות בים המלח, זאת לאחר שב-04.05.11 הוא נפסל מלהחזיק או מלקבל רישיון נהיגה לצמיתות וכך גם ב-10.05.17 וב-20.04.20.

נוכח זאת, מיוחסות לעורר עבירות של נהיגה בזמן פסילה - פסילת בימ"ש, נהיגה ללא רישיון נהיגה - מעולם לא הוציא ונהיגה ברכב ללא ביטוח.

בד בבד עם הגשת כתב האישום, הוגשה בקשה למעצרו של העורר עד תום ההליכים.

2. לעורר עבר פלילי ותעבורתי מכביד.

על פי תדפיס מידע פלילי - תעבורה, לעורר 18 הרשעות קודמות, משנת 1999, כאשר ההרשעה אחרונה מיום 20.4.20 על עבירה בזמן פסילה - פסילת בימ"ש, נהיגה ללא רישיון נהיגה - מעולם לא הוציא, ונגזרו עליו 14.5 חודשי מאסר, מאסר מותנה לתקופה של 10 חודשים, למשך 3 שנים - מאסר מותנה שהוא בר הפעלה, פסילת רישיון נהיגה לצמיתות ועונשים נלווים. העורר הורשע 5 פעמים בנהיגה בזמן פסילה ו-13 פעמים בנהיגה ללא רישיון, בנוסף לעבירות תעבורה חמורות אחרות כגון: נהיגת רכב בהיות הנהג שיכור ונהיגה בקלות ראש.

על פי תדפיס מידע פלילי, לעורר 8 הרשעות, משנת 1994, בעבירות חמורות, לרבות 4 הרשעות בנהיגה ללא רישיון ו-4 הרשעות בנהיגה בזמן פסילה ועבירות חמורות נוספות מתחום התעבורה כגון סיון אדם בנתיב תחבורה.

3. לאחר שהדיון נדחה מספר פעמים, ביום 28.11.22 התקיים דיון בבקשה למעצרו של העורר עד תום ההליכים.

בדיון, הסכים ב"כ העורר לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר וביקש לשחרר את העורר לחלופה.

עמוד 1



לאחר ששמע את הצדדים, קבע בית משפט השלום שהחלופה שהציע העורר נדחית על הסף וזאת בשל כך שהערבים המוצעים הם בעלי עבר פלילי או תעבורתי.

כמו כן, קבע בית משפט השלום כי נוכח עברו הפלילי והתעבורתי של העורר והעבירות החמורות המיוחסות לו, המשקפות זלזול בוטה וחסר מעצורים של העורר בהוראות החוק ובהחלטות בית המשפט, לא ניתן לתת בעורר את האמון הנדרש על מנת לשקול שחרור לחלופה, ולכן הורה על מעצרו של העורר עד תום ההליכים.

4. על החלטת בית משפט השלום הוגש הערר בתיק הנוכחי.

לטענת ב"כ העורר, טעה בית משפט השלום בכך שלא שמע את הערבים המוצעים ואם קבע שהערבים אינם מתאימים, היה על בית המשפט לבחון ערבים אחרים טובים יותר.

עוד נטען שטעה בית משפט השלום בכך שלא שלח את העורר לקבלת תסקיר מעצר.

העורר התייחס לתרומה גדולה שתרם העורר לביטחון מדינת ישראל.

נוכח האמור, מבקש העורר לקבל את הערר ולשלוח אותו לקבלת תסקיר.

5. המשיבה מתנגדת לקבלת הערר וטוענת שלא ניתן לשחרר את העורר לחלופה.

לעניין התרומה לביטחון המדינה, הפנתה המשיבה להרשעת העורר בשנת 1994 בעבירות של איסוף ידיעות סודיות והחזקתם, קשירת קשר לעשות פשע וסיוע לאויב במלחמה.

דין והכרעה

6. לאחר ששמעתי את טענות הצדדים ועיינתי בחומר הרלוונטי, הגעתי למסקנה שדין הערר להידחות.

7. מדובר בעורר שמסוכנותו גבוהה, והוא הוכיח שאינו מכבד צווים שיפוטניים, כך שלא ניתן לתת בו אמון ולשחררו - לעורר עבר פלילי תעבורתי מכביד, הכולל 18 הרשעות, לרבות עבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה - מעולם לא הוציא רישיון נהיגה; נהיגה בזמן פסילה - פסילת בימ"ש; ועבירות תעבורה חמורות נוספות, כמפורט לעיל.

גם עברו הפלילי של העורר מכביד וכולל 8 הרשעות קודמות, לרבות עבירות חמורות בתחום התעבורה, כגון: סיכון אדם בנתיב תחבורה ועבירות חמורות נוספות.

סה"כ, משילוב עברו הפלילי והתעבורתי, הורשע העורר ב-17 הרשעות קודמות של נהיגה ללא רישיון נהיגה ו-9 הרשעות קודמות של נהיגה בזמן פסילה.

העורר נשא בעונשי מאסר לתקופות ארוכות, ותלוי ועומד נגדו מאסר מותנה של 10 חודשים.

8. אמנם, ההלכה קובעת שמעצר עד תום ההליכים של נאשם בעבירות תעבורה הוא בגדר חריג, אך יש לבחון כל מקרה באופן קונקרטי

בענייננו מדובר בעורר אשר הורשע מספר רב של פעמים בנהיגה בזמן פסילה ונהיגה בהיותו בלתי מורשה, אשר ריצה



עונשי מאסר ארוכים ותלוי ועומד נגדו מאסר מותנה. כל אלה לא הרתיעו את העורר והוא שב ונהג ללא רישיון.

נהיגה בזמן פסילה, במיוחד כאשר תלוי ועומד עונש מאסר מותנה נגד העורר, מלמדים על חוסר מורה מהחוק וכי לא ניתן לתת בו אמון שיקיים צווים והחלטות של בית המשפט, אמון הנדרש לשם בחינת חלופת מעצר.

אני סבור, כפי שהבעתי דעתי בעמ"ת 44401-06-22, שנהיגה ללא רישיון היא עבירה המקימה מסוכנות גבוהה למשתמשי הדרך, אשר עלולים להיפגע מכלי הרכב, המשמש במקרה כזה ככלי נשק ממש. הדעת נחרדת מהמחשבה מה עלול לקרות למשתמשי דרך תמימים עקב התעלמותו של העורר מהוראות הדין ובית המשפט, ותפקידו של בית המשפט להגן על הציבור מפני התנהגותו המסוכנת של העורר.

הנאשם הוכיח שלא ניתן לתת בו את האמון הדרוש לבחינת חלופת מעצר, ונכון להורות על מעצרו עד לתום ההליכים נגדו. ראו בעניין זה: בש"פ 5493/21 גבאי נ' מד"י (11.8.21): "... ככלל, יש לראות בנאשם הנוהג בזמן שרישיונו נפסל כמי שמהווה סכנה של ממש לציבור המשתמשים בכביש ואף מבטא במעשיו זלזול בהוראות החוק"; בש"פ 8190/20 גברשטיין נ' מד"י (19.11.20): "... לא למותר להזכיר שוב ושוב כי מי שנוהג בזמן שרישיונו נפסל מהווה סכנה של ממש לכלל המשתמשים בכביש"; בש"פ 1248/20 איפרח נ' מד"י (4.3.20) "... המבקש מהווה סכנה ממשית לציבור המשתמשים בכבישים - זאת ניתן ללמוד מעברו התעבורתי המכביד, אשר כולל, בין היתר, הרשעות בגין נהיגה בפסילה ונהיגה ללא רישיון. סכנה זו הולכת ומתעצמת לנוכח העובדה שהמבקש הפר את האמון שניתן בו בעבר: מחומר הראיות עולה, כי הוא ביצע את העבירות מושא כתב האישום הנוכחי כשמעל ראשו מרחף מאסר מותנה למשך 8 חודשים"; וראו גם: בש"פ 4591/17 הלוי נ' מד"י (8.6.17), בש"פ 2974/15 אשכנזי נ' מד"י (20.5.15) ובש"פ 6929/12 בן דוד נ' מד"י (27.9.12).

ראו גם החלטת כב' השופט עמית מהעת האחרונה:

"מי שנוהג בלי רישיון, בורח משוטרים המנהלים אחריו מרדף ובמהלך המרדף נוסע נגד כיוון התנועה - אינו ראוי לאמון בית המשפט."

כך גם, מי שנוהג בזמן פסילה, לאחר 9 הרשעות קודמות, נוהג ללא רישיון נהיגה לאחר 17 הרשעות קודמות וכשתלוי ועומד נגדו מאסר על תנאי, אינו ראוי לאמון בית המשפט.

9. לעניין הטענה שהיה על בית המשפט לבחון ערבים במקום אלה שנפסלו - בעניין זה קבע בית המשפט, ובצדק קבע, שאין טעם לבחון ערבים אחרים, משום שלא ניתן לתת בעורר את האמון הנדרש כדי לשחררו לחלופת מעצר.

10. לעניין הבקשה לשליחת העורר לתסקיר - אינני סבור שבכל מקרה חייב בית משפט לשלוח נאשם לקבלת תסקיר. כידוע, קבע הפסיקה את המבחן הדו שלבי לפיו, בשלב ראשון בודק בית משפט אם יש חלופה שיכולה לאיין את המסוכנות העולה ממעשי הנאשם ורק אם הנאשם עובר את השלב הראשון, נשלח הוא לתסקיר.

ראו בעניין זה החלטת כב' השופט עמית בבש"פ 7892/22 סולטנה נ' מד"י (מיום 28.11.22): "המחסור הנוכחי בקציני שירות מבחן מצריך גם שינוי בהתנהלות בית המשפט. יש לשקול היטב אם יש טעם בהפניית נאשם לקבלת תסקיר שירות מבחן..."

כאמור, העורר ביצע לכאורה עבירות חמורות נהיגה בזמן פסילה ונהיגה ללא רישיון נהיגה, כאשר לחובתו עבר תעבורתי ועבר פלילי מכבידים, ולאחר שריצה מאסרים ארוכים ותלוי ועומד נגד מאסר מותנה של 10 חודשים. כל אלה לא



הרתיעו את העורר מלהמשיך ולנהוג ללא רישיון ולכן אני סבור שצדק בימ"ש קמא כאשר קבע שהעורר אינו עובר את השלב הראשון של המבחן הדו שלבי, ולא ניתן לתת בו את האמון הנדרש לשם בחינת חלופת מעצר, ולכן אין מקום לשלוח את העורר לקבלת תסקיר שירות מבחן.

נוכח האמור, הערר נדחה.

ניתנה היום, י"ח כסלו
תשפ"ג, 12 דצמבר
2022, בהעדר הצדדים.

עמית כהן, שופט